

Overweging, zondag 21 augustus 2022

Zusters en broeders,

Het thema van onze viering vandaag, ik gaf het al aan in mijn woord van welkom, is: **span u in**. Het zijn letterlijke woorden van Jezus zoals die werden opgetekend door Lucas: 'Spant u in tot het uiterste'.

Vorige week werden wij opgeroepen om als gemeenschap te ervaren dat het vuur van het begin, de liefde, de vrede en de eenheid ver weg lijken te zijn. Maar, kregen we te horen: als we voorzichtig blazen, gloeit het weer op. En vrede komt als we samen vrede maken.

Maar met zo'n lieve aansporing, komen we er in het evangelie van vandaag niet vanaf. Dat begint eerder als een ouderwetse donderpreek over de smalle weg en de nauwe poort, en dreigt met hel en verdoemenis. Is die deur naar Gods Rijk werkelijk zo'n nauwe deur? Dat lijkt op bangmakerij.

Maar er is ook opluchting. Het Rijk van God is er niet enkel voor een handjevol uitverkorenen, maar voor allen die de weg van gerechtigheid en liefde gaan. Het is niet weggelegd voor een bepaald volk of een bepaald type mens. God is er voor allen die in de geest van het evangelie leven. Het is er zelfs voor degenen die Jezus niet kennen, maar toch gerechtigheid bedrijven. Dat is na de eerdere bangmakerij de blijde boodschap: Voor de rechtvaardigen geldt: 'Zij zullen komen uit het oosten en het westen, uit het noorden en het zuiden, en zij zullen aanzitten aan de Tafel die God ons heeft bereid'.

Jezus roept het beeld op van een voetganger die probeert binnen te komen in een huis waar feestelijk gegeten wordt. Het is een beeldspraak voor het Koninkrijk Gods. Maar hij stuit op een nauwe deur. Wie mogen er naar binnen? Ik interpreteer maar even: er ontstaat discussie. Zijn het degenen die Jezus hebben horen preken? Zijn het degenen die gedoopt zijn? Of moet je ook gevormd zijn? Zijn het degenen die elke zondag naar de kerk gaan? Zijn het degenen die met Jezus gegeten en gedronken hebben? Die Hem kennen? Het antwoordt luidt: nee!

Zelfs als je Jezus gehoord en begrepen hebt, is dat niet genoeg om de stad van God binnen te komen. 'Zijn het degenen die van Abraham afstammen?' wordt Jezus nog gevraagd. Nee, ook dat is geen garantie. Of je nou Jood bent of Christen, daar gaat het in wezen niet om. Je afkomst, je opvoeding, je taal maar ook je godsdienst, ze bepalen niet of je de deur binnenkomt. Wat dan wel? Waarop worden wij tenslotte beoordeeld?

Heel eenvoudig, het staat er met een enkel zinnetje: 'Degenen die Jezus nog gekend hebben, worden afgewezen, als ze onrecht bedrijven'. Als je het aan Jezus vraagt, is er maar één manier om deel te mogen nemen aan het Rijk Gods: dat is recht doen en onrecht bestrijden. En betekent: er zijn voor de anderen en met hen delen.

Ik zei het al eerder: dat is toch een verademing. Het lucht op als je naar de jeugd kijkt. Naar je eigen kinderen bijvoorbeeld, die je alle geluk van de wereld gunt, maar die met de kerk niets meer te maken willen hebben. Maakt u zich geen zorgen, ze zijn niet per definitie verloren. Ook als we Jezus niet gekend

hebben, en niet met hem gegeten en gedronken hebben, is er hoop.

Maar laten we niet te vroeg juichen. De tekst is niet voor niets zo donderprekerig. Jezus eist wel degelijk wat van ons. Iets dat niet zo makkelijk, en alleen met uiterste inspanning te bereiken is. **Want kijk maar om ons heen! Wat is er veel onrecht, ongerechtigheid in de wereld en onder de mensen.** Er is zoveel redeloze strijd in oorlogen, waarvoor mensen op de vlucht zijn. Er is zoveel honger, armoede en ziekte. En vooral zoveel tekort op de ene plek en zoveel overdaad op de andere. **En dat is het echte, dat is het zware onrecht!** En we ontkomen er niet aan, ook wij dragen daar vaak te weinig bewust verantwoordelijkheid voor. Doen wij wel genoeg, spannen wij ons wel voldoende in om dat allemaal te bestrijden? Daar gaat het namelijk om in Jezus' donderpreek. Als we om ons heen kijken, zien we hoe nauw de deur naar een rechtvaardige wereld, het Rijk Gods op aarde, wel degelijk is!

Nog maar eens vertaald naar onze dagelijkse werkelijkheid: het gaat er niet om of we zondags trouw naar de kerk gaan en welke vrome liedjes we daar zingen. Of we makke schapen zijn en bevriend met de pastoor. Maar of we proberen te doen wat ons gevoel voor recht en onrecht ons ingeeft. En natuurlijk kunnen de verhalen van het Volk van Abraham en de profeten daarbij helpen. De lezing van Jezus levensverhaal kan ons inspireren. De betrokkenheid bij de kerk kan onze gids zijn. Maar dat is allemaal niets waard wanneer we ons daarnaast niet **daadwerkelijk inspannen** voor gerechtigheid. Amen